17/01/2026

Μπροστά στις ευεργεσίες

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμά του για την Κυριακή ΙΒ’ Λουκά, 18 Ιανουαρίου 2026, εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, στο οποίο τονίζει ότι η “ευγνωμοσύνη προς τον Χριστό έχει απόλυτη προτεραιότητα”.

Παρακάτω το μήνυμα:

Στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή περιγράφεται ἡ ἀντίδραση τῶν δέκα λεπρῶν ἀπέναντι στόν εὐεργέτη Χριστό.

Ὁ ἕνας γύρισε λαχανιασμένος ἀπό το τρέξιμο, τή συγκίνηση, τήν ἀγαλλίαση. Πέφτει στά πόδια τοῦ εὐεργέτου του καί τά φιλάει, τά λούζει μέ δάκρυα εὐγνωμοσύνης. Ὅπου νά ‘ναι θά πρέπει νά φανεῖ καί ὁ δεύτερος, κι ὁ τρίτος, κι οἱ ὑπόλοιποι πού ἔγιναν μέ τρόπο θαυμαστό καλά. Ἔτσι θά περίμενε κανείς. Ἀλλ’ ἡ

ὥρα περνᾶ κι οἱ ἄλλοι δέ φαίνονται. Κι οὔτε πρόκειται ποτέ νά φανοῦν...

Ἔφυγαν...Ἦταν μαζί, ὅταν ἱκέτευαν γιά τή θεραπεία. Ἀφοῦ τήν πῆραν, οἱ δρόμοι τους χωρίστηκαν. «Ἀποκριθείς δέ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν• οὐχί οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δέ ἐννέα ποῦ; οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μή ὁ ἀλλογενής οὗτος;»

Καί δέν εἶναι μόνον οἱ ἐννέα. Εἶναι σειρά ἀτελείωτη. Κι ὅλοι βιάζονται καί φεύγουν. Σημαδεμένοι μέ μιά ἄλλου εἴδους λέπρα: τήν ἀγνομωσύνη. Εἶναι ἡ φάλαγγα τῶν εὐεργετημένων ἀπό τόν Χριστό, οἱ ὁποῖοι ποτέ δέ γύρισαν γιά νά Τοῦ ποῦν «εὐχαριστῶ». Ἡ μορφή τοῦ Εὐεργέτου ἔσβησε ἀπό τή μνήμη τους.

Εἶναι κάτι πού βλέπουμε καί ψηλαφοῦμε καθημερινά στή ζωή. Ἴσως καί στήν προσωπική μας ζωή. Ἀντιμετωπίζουμε κατά καιρούς φοβερές δοκιμασίες, ἀτυχήματα, θανατηφόρες ἀρρώστειες, ἐπαγγελματικά, οἰκογενειακά ἀδιέξοδα. Ἀπελπιζόμαστε, κλαῖμε, ἱκετεύουμε, ὑψώνουμε τή φωνή μας: «Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς». Κύριε, χανόμαστε. Ἀπό πουθενά δέν ἐλπίζουμε βοήθεια. Βάλε τό χέρι Σου! Ὅταν ὅμως ἔρθει ἡ ποθητή λύση, ξεχνοῦμε. Οἱ περασμένες δυσκολίες ὑποτιμοῦνται, ὁ εὐεργέτης λησμονεῖται.

Προηγουμένως βέβαια σκεπτόμαστε ὅτι μόνο ὁ Θεός μποροῦσε νά μᾶς βγάλει ἀπό τό ἀδιέξοδό μας. Ὅταν ὅμως ἐξερχόμαστε ἀπό αὐτό τά πράγματα ἑρμηνεύονται ὀρθολογιστικά. Καί τό οὐσιαστικότερο, ἡ στοργή καί ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνο πού βρίσκεται πίσω ἀπό ὅλες αὐτές τίς περίεργες συμπτώσεις καί τά ἀπρόοπτα, παραμερίζεται, ξεχνιέται.

Μή ποῦμε ποτέ «Ἀργότερα», ἡ εὐγνωμοσύνη πρός τόν Χριστό ἔχει ἀπόλυτη προτεραιότητα. Τό «εὐχαριστῶ» ὁ εὐγνώμων λεπρός τό λέει μέ ὅλη του τήν ψυχή, μ’ὅλο τό σῶμα, μ’ ὁλόκληρο τόν ἑαυτό του. Νιώθει κανείς ὄχι ἁπλῶς τήν δύναμη καί τήν θερμότητα τῶν αἰσθημάτων, ἀλλά καί τήν εἰλικρίνεια, τό βάθος τῆς εὐγνωμοσύνης. Εὐτυχῶς, οἱ εὐκαιρίες δέν λείπουν γιά νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς τόν εὐγνώμονα λεπρό. Ἡ εὐγνωμοσύνη δέν εἶναι μόνο καθῆκον καί χρέος. Εἶναι καί ἕνας ἰσχυρός μαγνήτης πού ἑλκύει τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.